

מאותה-כגון כאן שבקשו כולם להרעד לישראל, אז נעשים כאיש אחד לשם השלמת המטרה.

ואתה הרם את מטך ונטה את ידך (יד טז).

בתבו המפרשים רבנו בחיי וחזקוני והרא"ש בשם אביו ובכלי יקר, שבציווי זה אמר לו הקב"ה להניח את המטה מידו, ולקروع את הים בידו בלבד. ומציינים שכך איתא במדרש (שמוריר כא ט) ווז"ל: אמרו המצריים לא היה יכול משה לעשות כלום אלא במטה, בו הכה היאור בו הביא כל המכחות, כיון שבאו ישראל לתוכן הים והמצריים עומדים מאחריהם, אמר הקדוש ברוך הוא למשה השליך את מטך, שלא יאמרו אילולי המטה לא היה יכול לקרווע את הים שנאמר 'הרם את מטך'. 'זהרמו' מלשון תרומה שיפרישנו ממנו לצד.

ויש לציין שלහלן (יז ה) כשהתלוננו בני ישראל על מים ואמר הקב"ה למשה 'ערטך אשר הכתית בו את היאור', אלא שהיו ישראל אומרים על המטה שאינו מוכן אלא לפורענות, בו לכה פרעה ומצריים כמה מכות למצרים ועל הים, לכן נאמר 'אשר הכתית בו את היאור', יראו עתה שאף לטובה הוא מוכן, ע"כ. ומשמע שלשיותו השתמש משה רבנו במטה שבידיו לקרווע את הים. וכן משמע מפיירש הספורנו שכותב, הרם את מטך - אל הרוח קדימ שישים הים לחרבה, וככ"כ בפי הטור עה"ת (יב כו), ומצאו תנא המשיע לשיטתם באבות דרבי נתן (פל"ג ה"ה) שمفorsch שהכה במטה וז"ל גטלו משה את המטה והכה על הים, וכן משמע במכילתא עה"פ 'וית משה את ידו'. ונמצא שמדרשים חולקים הם.

וילך ה' את הים ברוח קדימ עוזה כל הלילה וישם את הים לחרבה (יד כא).

פשטות לשון הכתוב משמע שמטרת רוח קדימ זו הייתה לייבש את הים ולהשימו לחרבה, ויש לתמונה על זה לשם מה הוצרק הקב"ה לרוח זו, הרי במהלך קריעת הים נעשו כל כך הרבה ניסים על טבעיים, כאמור במדרשים שנקבע לשנים עשר שבילים המחולקים בחומרות ועליהם צמחו אילנות ופירוטות טובות, ואם כן הלא היה יכול לייבש את הים גם כן בדרך נס.